

Ziemia Święta

Ein Karem (En Kerem)
(obecnie dzielnica zachodniej Jerozolimy)

kościół pw. Nawiedzenia NMP

POLISH

SANKTUARIUM NAWIEDZENIA

“Wielbi dusza moja Pana ”
(Łk 1,46)

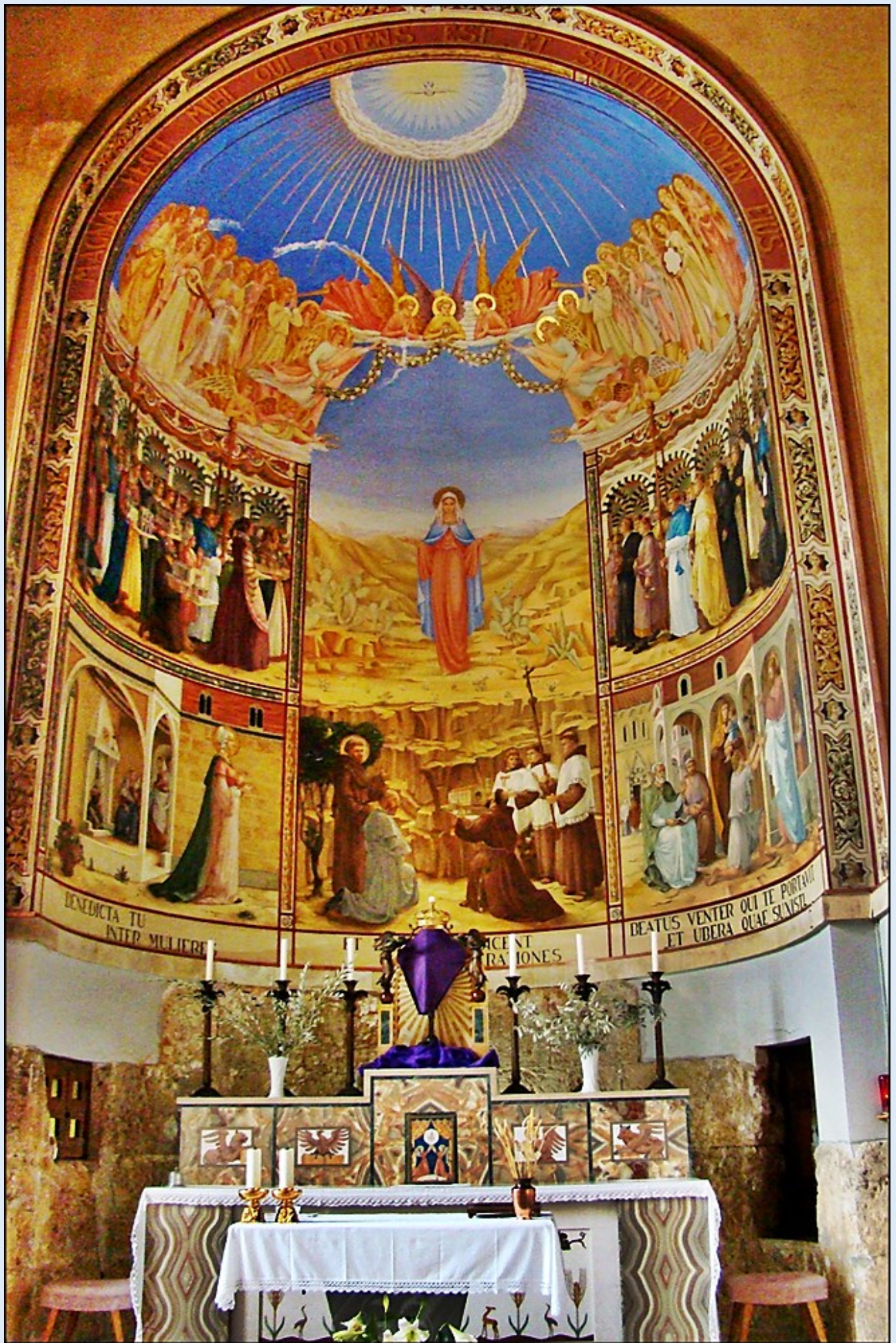

Sanktuarium Nawiedzenia, nad którym sprawują opiekę Franciszkanie z Kustodii Ziemi Świętej, upamiętnia ewangeliczne spotkanie dwóch świętych kobiet: Maryi, matki Jezusa i Elżbiety, matki św. Jana Chrzciciela. Św. Łukasz opowiada, że gdy Maryja dowiedziała się od Anioła Gabriela o poczęciu Jana Chrzciciela. Św. Łukasz opowiada, że gdy Maryja dowiedziała się od Anioła Gabriela o poczęciu Jana Chrzciciela. “wybrała się z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy” (Łk 1,39). Przy powitaniu ze swą krewną Elżbieta, wypowiedziała słowa Magnificat, hymnu uwielbienia i miłości, wyrażając swoją wdzięczność Bogu za wielkie rzeczy, które jej uczynił.

Obecne Sanktuarium zostało wzniesione w roku 1939 według projektu Barluzzi' ego, który nawiązał do pierwotnych kształtów kościoła z okresu krzyżowców. Odrestaurowano kryptę, upamiętniającą dom Elżbiety i Zachariasza oraz odbudowano kościół górny, zachowując jedynie fragmenty średniowiecznej absydy i murów. W fasadzie łączącej dwie części konstrukcji można podziwiać mozaikę, dzieło Biagetti'ego, przedstawiającą przybycie Maryi z Nazaretu do Ain Karem. Kościół dolny: krypta, będąca niedużą grota z cysterną w głębi i schodami prowadzącymi na górne piętro, sprawia wrażenie domu. Już w czasach bizantyńskich służyła ona chrześcijanom jako miejsce modlitwy. Freski Della Torre zdobią sklepienie i trzy lunety: w pierwszej, od lewej, kapłańska postać Zachariasza w świątyni; w drugiej, powitalny uścisk Maryi z Elżbieta; w trzeciej, Elżbieta ukrywająca w górach przed żołnierzami Heroda mafego Jana Chrzciciela. Pierwsze dwie sceny nawiązują do opisów ewangelicznych, a ostatnia pochodzi z przekazów apokryficznych. Pod trzecią lunetą znajduje się nisza z kamieniem, który miał się otworzyć, by ukryć św. Jana.

Kościół górny: Wystrój kościoła utrzymany jest w tonie uroczystym, wyrażającym chwałę Maryi. W absydzie widzimy Najświętsza Maryje Panne wyśpiewującą chwałę Bożą, otoczoną w niebie przez aniołów, a na ziemi przez Jej czcicieli, między innymi o. Kustosza Ziemi Świętej i Patriarchę Kościoła łacińskiego, którzy przedstawiają Jej nowe sanktuarium (malowidło F. Maniotti'ego i C. Vagarini'ego). Na lewej ścianie malarz przedstawił aniołów grających i śpiewających, a po prawej pięć wielkich fresków Vagarini'ego przypomina pięć tytułów Maryi. Zaczynając od głównego ołtarza możemy rozważać następujące tytuły: bogurodzica: Sobór w Efezie (431), na którym przyznano Maryi tytuł Matki Boga; Ucieczka grzeszników: wizja Matki Bożej Miłosiernej; Pośredniczka łask: cud w Kanie Galilejskiej; Wspomożenie wiernych: bitwa pod Lepanto, w której zwycięstwo chrześcijan przypisywane jest wstawiennictwu Maryi; Niepokalanie Poczęta: bl. Duns Szkot, franciszkanin, broniący prawdy o Niepokalanym Poczęciu Maryi na Sorbonie. Na pilastrach między obrazami wypisane są wersety z Magnificat, a ponad nimi przedstawione są niewiasty sławione przez Stary Testament jako autorki kantyków. Na kwadratowych mozaikach, wkomponowanych w posadzkę, znajdujemy motywy roślinne i zwierzęce, wyobrażające całe stworzenie które oddaje chwałę Maryi.

Na dziedzińcu przed kościołem umieszczone są w murze tablice majolikowe z tekstem Magnificat w 56 językach. Wśród nich znajduje się tablica w języku polskim, która została ufundowana przez rozproszonych po świecie Polaków z inicjatywy o. Aureliusza Borkowskiego ofm, jako pamiątka z okazji jubileuszu Roku Maryjnego, w stulecie ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu (1854-1954). Darem Polaków są także dzwony sanktuarium.

BENEDICTA TU
INTER MULIERES

DEUS VENTER
QUI TE PORTAVIT
ET UBERA QUAE SUAVISST

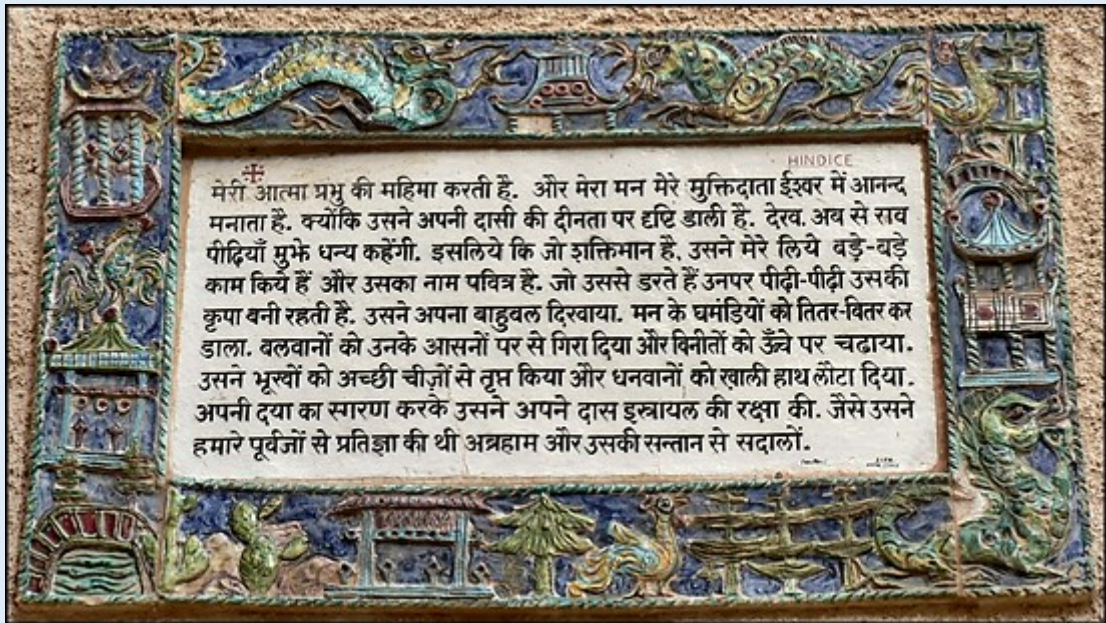

zdjęcia: Jan Nitecki i Kamila Nitecka